

тени вещи, като нанизи, обеци, пръстени, гривни, сѫдове и всичко, което съставяло богатството на общинаата и родоначалниците или първенците. Определи на издигнатите така кули и твърдини, главатарът и неговите хора започвали съ войските си, които набира отъ народа, да покоряватъ чуждите землища, да задигатъ голъма плячка и да разширокаватъ владенията си. Каквото ограбвали отъ другите племена, скжпо и хубаво, тъ го занасяли въ своя дворецъ, или го оставяли въ скриващото на града.

Съ течението на годините, ако се наследвали способни и умни главатари, якиятъ градъ завладявалъ и подчинявалъ много земи, племена и околни народи, та образувалъ силна, голъма и могъща държава.

Главатарът си уреждалъ добра и многобройна войска, облъчена и въоружена.

Нѣкогашниятъ простъ главатаръ сега живѣелъ въ единъ или нѣколко дворци, заобиколени съ градини; обличалъ се разкошно, придружавалъ се съ много полководци, голъмци, придворни и чиновници. Тъй се появили царе, които седѣли на тронъ.

Въ града нѣкои хора забогатявали отъ търговия, отъ занаяти, отъ земедѣлие и отъ работа. За това народътъ се подраздѣлилъ на търговци, индустриски (занаятчи) и работници.

Вѣра и храмове. — Писмо. — Открай време хората сѫ се бояли въ страшните явления въ природата, като: бурите, гърмотевиците, вулканите, пожарите, наводненията, землетрѣсите и др. И като не знали, защо ставатъ тѣзи явления, тъ мислили, че ги правятъ боговете. Едни отъ боговете, споредъ